

**Sfinții Mari Împărați și întocmai cu Apostolii,
Constantin și mama sa Elena**

+ Odovania Înjumătățirii Cincizecimii

Sfânta Utrenie, glas 2

Miercuri, săptămâna a 5-a după Paști, 21 mai 2025

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă cu glas lin și rar (în timp ce Preotul face obișnuita cădere mare de la începutul Utreniei):

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Apoi

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie. (de trei ori)

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. (de două ori)

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilor mele, din pricina nebuliei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și

aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătați gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumbat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(fără închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat,

între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

***Psalmul 142**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule! *(cu trei închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)*

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduite.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod),* Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul *(rostește ecfonisul Ecteniei):* Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 8-lea (glasul troparului Praznicului)*

(Stihuri Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23)

Stih 1: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Înconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 3: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 4: Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi cântă

Troparul Praznicului Înjumătățirii, glasul al 8-lea

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai zis: Cel însetat, să vină la Mine și să bea! Izvorule al vieții, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție! *(de două ori)*
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Sfinților Împărați Constantin și Elena, glasul al 8-lea

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împărați Apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus. Pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului Înjumătățirii, glasul al 8-lea

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai zis: Cel însetat, să vină la Mine și să bea! Izvorule al vieții, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție!

Ectenia Mică *(dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne)*

Preotul: Iară și iară cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Primul rând de Sedelne

A Sf. Împ. Constantin, din Minei, glasul al 3-lea, Podobie: Pentru mărturisirea...

Nou David te-ai făcut cu obiceiurile, dar al Împărăției primind de sus pe creștetul tău, căci cu untdelemn prin Duhul te-a uns pe tine, mărite, Cuvântul, Cel ce este mai presus de ființă și Domnul. De unde ai luat și sceptrul împărătesc, înțelepte, cerându-ne nouă mare milă. *(de două ori)*

Slavă..., și acum..., a Praznicului Înjumătățirii, din Penticostar, glasul al 4-lea, Podobie:
Degrad ne întâmpină pe noi...

Cunoscătorul tuturor gândurilor oamenilor, stând în mijlocul templului, la înjumătățirea Praznicului, a strigat grăind celor mincinoși adevărul: Pentru ce căutați să Mă prindeți pe Mine, Dătătorul de viață? Nu judecați după înfățișare, călcătorilor de lege!

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Al doilea rând de Sedelne

A Sf. Împ. Constantin, din Minei, *glasul al 6-lea, Podobie: Astăzi s-a împlinit cuvântul...*

Rănit fiind pe Cruce, Făcătorul soarelui și al făpturii, pe tine ca pe o stea luminoasă, din cer prin stele te-a tras, căruia întâi și stăpânia împărătească ți-a dat. Pentru aceasta, pe tine te laudăm, Constantine, împărate preacredinciosule, împreună cu Elena, maica ta, cea de Dumnezeu înțeleptită.

(*de două ori*)

Slavă..., și acum..., a Praznicului Înjumătățirii, din Penticostar, glasul al 5-lea, Podobie: Pe Cuvântul cel împreună cu Tatăl...

Stăpânul tuturor, stând în templu, la înjumătățirea Praznicului cinstitei Cincizecimi, vorbind iudeilor, îi muștra limpede și cu îndrăzneală, pentru îndrăzneala cea tiranică a lor, ca un Împărat și Dumnezeu; iar nouă, tuturor, pentru milostivire, ne dăruiește mare milă.

Polieleul (*stihuri alese din Psalmii 134 și 135*):

Robii, robii Domnului. Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. Aliluia.

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Aliluia.

Doamne, numele Tău este în veac. Aliluia.

Și pomenirea Ta în neam și în neam. Aliluia.

Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim. Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri. Aliluia; că în veac este mila Lui.

Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Mărimurile polieleului la Sf. Împărați Constantin și Elena cu Stihuri alese din psalmi:

Stih 1: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

(Psalm 18: 1)

Stihira: Mărimu-vă pe voi, binecredincioșilor și întocmai cu Apostolii împărați, Constantin și Elena, și cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu sfântul botez pe toată lumea ați luminat.

Stih 2: Fulgerele Lui au luminat lumea. (Psalm 76: 17)

Stihira: Veniți toți, pe încoronații de Dumnezeu împărați să-i lăudăm, pe Constantin și Elena, (zicând:) pe lauda creștinilor.

Stih 3: Că a întărit lumea, care nu se va clinti. (Psalm 92: 2)

Mărimu-vă pe voi, binecredincioșilor și întocmai cu Apostolii împărați, Constantin și Elena, și cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu sfântul botez pe toată lumea ați luminat.

Stih 4: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor. (Psalm 18: 4)

Veniți toți, pe încoronații de Dumnezeu împărați să-i lăudăm, pe Constantin și Elena, (zicând:) pe lauda creștinilor.

Stih 5: Vestiți între neamuri slava Lui, între toate popoarele minunile Lui. (Psalm 95: 3)

Mărimu-vă pe voi, binecredincioșilor și întocmai cu Apostolii împărați, Constantin și Elena, și cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu sfântul botez pe toată lumea ați luminat.

Stih 6: Supus-a popoarele nouă și neamurile sunt sub picioarele noastre. (Psalm 46: 3)

Veniți toți, pe încoronații de Dumnezeu împărați să-i lăudăm, pe Constantin și Elena, (zicând:) pe lauda creștinilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. glasul 1

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. același glas

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine (zicând:) și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedelnele de după Polieleu

A Sfinților Împărați, glasul al 4-lea, Podobie: Degrab ne întâmpină...

Pomenirea ta cea binevestită arătându-se nouă, luminează marginile lumii cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, Constantine, de Dumnezeu insuflate. Că tu între împărați, cu dreaptă credință te-ai arătat, legea Împăratului ceresc păzind. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale, izbăvește-ne pe noi de ispite. (de două ori)

Slavă..., și acum..., a Praznicului Înjumătățirii Cincizecimii, din Penticostar, glasul al 8-lea, Podobie: Pe Înțelepciunea...

Stând în mijlocul templului, la înjumătățirea Praznicului, ca un Dumnezeu ai grăit: Cel însetat să vină la Mine și să bea; că cel ce va bea din această dumnezeiască apă a Mea, va izvorî din pânțele râuri ale învățăturilor Mele; iar cel ce crede în Mine, Care sunt trimis de la dumnezeiescul Părinte, împreună cu Mine va fi preaslăvit. Pentru aceasta grăim Ție: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, că ai revărsat din belșug apele iubirii Tale de oameni, peste robii Tăi.

Apoi cântă

Antifonul întâi al glasului al 4-lea

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, ci Însuți mă sprijină și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul rușinați veți fi de Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Prochimenul sărbătorii

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: cântă (Psalmi 88: 19-20; 44: 9), glasul al 4-lea

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu; aflat-am pe David, sluga Mea, cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine Dumnezeu, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi.

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu; aflat-am pe David, sluga Mea, cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el.

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu; aflat-am pe David, sluga Mea, cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru...

Strana: Amin. *Și cântă pe glasul al 4-lea (glasul de rând al Octoihului)*

[**Preotul:** Toată suflarea să laude pe Domnul. (*uneori părintele cântă și aceste stihuri*)]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui.]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.]

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește. (*obișnuit pe glasul al 2-lea*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm **Sfânta Evanghelie**. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la sfântul Evanghelist Ioan**, citire.

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (*și preotul citește Sfânta Evanghelie, în timp ce paraclisierul, sau diaconul dacă este, stă cu lumânarea aprinsă în latura de miazăzi a Sfintei Mese, cu fața spre preotul care citește Sfânta Evanghelie*)

Evanghelia de la Ioan (10: 9-16): Zis-a Domnul: Eu sunt ușa: De va intra cineva prin Mine...

După care

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi cântă (sau citește) pe glasul al 2-lea:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Celui singur fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Apoi citește îndată, rar și cu umilință

Psalmul 50

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile de Dumnezeu încoronaților Împărați, Constantin și mama sa Elena, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihira Sfinților, glasul al 2-lea

Pomenirea bine-credinciosului Constantin, ca niște mir deșertat astăzi a răsarit, căci dorind pe Hristos, pe idoli i-a defăimat, și biserică a ridicat pe pământ Celui ce S-a răstignit pentru noi, și în ceruri a luat cununa nădejdi.

[**Preotul citește rugăciunea:** Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., **Strana:** Doamne, miluiește (de 12 ori).]

Ecfonisul

Preotul: Cu mila și cu îndurărilor...

Strana: Amin! *Apoi citește Canoanele sau cântă doar CATAVASIILE*

CANOANELE

(Canoanele pe 14: **primul al Praznicului Înjumătățirii Cincizecimii**, cu Irmosul, pe 4; **al doilea al Praznicului Înjumătățirii**, fără Irmos, pe 4, **din Penticostar**; și **al Sfinților Împărați**, pe 6, **din Minei**; **Catavasii** se pun Irmoasele **Canonului al doilea al Înjumătățirii**: „Marea ai împreunat-o...”, glasul al 8-lea)

Cântarea 1-a

Canonul întâi al Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 4-lea (din Penticostar)

Irmosul:

Israel cel de demult călcând cu tălpi neudate noianul Mării Roșii, a biruit, în pustie, puterea lui Amalec, prin mâinile lui Moise ridicate în chipul crucii.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Mari binefaceri strălucesc nouă, Stăpâne, din dumnezeiasca Ta întrupare, cea mai presus de minte: daruri și haruri și dumnezeiești străluciri, cu dărnicie, izvorăsc.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Venit-ai, Hristoase, la mijlocul Praznicului, revărsând în chip lămurit strălucirile Dumnezeirii; că Praznic de bucurie ești celor ce se mântuiesc și Mijlocitor al mântuirii ești nouă.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Înțelepciune, dreptate și izbăvire de la Dumnezeu Te-ai făcut nouă, Doamne, trecându-ne de pe pământ la cereasca înălțime, și dăruindu-ne nouă dumnezeiescul Duh.

Canonul al doilea al Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Bateți din palme, neamurilor, plângeți, iudeilor, că Hristos, Dătătorul de viață, a rupt legăturile iadului, pe morți i-a înviat și bolile a vindecat, cu cuvântul. Acesta este Dumnezeuul nostru, Cel ce dă viață celor ce cred în numele Lui.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Minune ai arătat, schimbând apa în vin, Stăpâne, Cel ce în Egipt ai prefăcut râurile în sânge; și pe morți i-ai înviat, săvârșind această a doua minune. Slavă, Mântuitorule, voii Tale celei negrăite, slavă smereniei Tale, prin care ne-ai înnoit pe noi.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Izvor pururea curgător de viață adevărată fiind, Doamne, Tu ești învierea noastră; voind Te-ai ostenit, Mântuitorul meu, și de bună voie ai însetat, legilor firii supunându-Te; și la Sihar venind cu trupul, ai cerut samarinencei apă să bei.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pâinile ai binecuvântat, peștii i-ai înmulțit, Dumnezeuule, Cel ce ești necuprins cu mintea, și pe mulțimi din destul le-ai săturat; și celor însetați ai făgăduit izvorul cel pururea curgător al înțelepciunii. Tu ești, Mântuitorule, Dumnezeuul nostru, Cel ce dai viață celor ce cred în numele Tău.

Canonul Sfinților Împărați, glasul al 8-lea (din Minei)

Stih: Sfinților Împărați, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Unule Împărate ceresc, din păcatul cel ce împărățește acum întru mine, pentru rugăciunile robilor Tăi, mântuiește-mi smeritul meu suflet.

Stih: Sfinților Împărați, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Râvnitor fiind de împărăția cea de sus, fericite Constantine, Împăratului și Stăpânului tuturor, cu minte curată crezând ai slujit.

Slavă...

Cu lumina cea dumnezeiește stăpânitoare luminându-te, întunericul necunoștinței l-ai lăsat cu adevărat, de Dumnezeu înțelepțită Elena, și după adevăr Împăratului veacurilor ai slujit.

Și acum...

Ceea ce ești ușă a dumnezeiescului Răsărit, deschide-mi ușile pocăinței, și din ușile păcatului celui de moarte purtător, cu mijlocirea ta, mântuiește-mă, Stăpână.

Catavasia 1-a, glasul al 8-lea:

Marea ai împreunat-o, înecând pe trufașul Faraon, cu carele de război, și pe popor neudat l-ai izbăvit, Doamne, și l-ai dus în muntele cel sfânt, cântând Ție: Cântare de biruință cânta-vom Ție, Dumnezeuul nostru, Celui tare în războaie.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 3-a, glasul al 8-lea:

Întăritu-s-a inima mea în Domnul; înălțatu-s-a fruntea mea în Dumnezeuul meu; lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei; veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul*

Condacul Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 4-lea, Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și Stăpâne, ziceai către cei ce erau de față, Hristoase Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi! Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință grăim: Dăruiește-ne îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre!

Icosul

Sufletul meu cel înțelenit în fărădelegile greșelilor, adapă-l cu șuvoaiele sângiurilor Tale, și-l arată roditor de fapte bune. Că Ta ai zis tuturor să vină la Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu Preasfinte, și să scoată apa cea vie a nesticăciunii, care spală păcatele celor ce laudă slăvita și dumnezeiasca Ta Înviere; dând, Bunule, celor ce Te cunosc pe Tine Dumnezeu, puterea Duhului, Care cu adevărat S-a pogorât de sus peste ucenicii Tăi; că Tu ești Izvorul vieții noastre.

Sedealna Sfinților Împărați, glasul al 8-lea, Podobie: Pe înțelepciunea și Cuvântul...

Simțirile întinzându-ți spre cer și asemănând podoaba stelelor, și dintr-însele cunoscând pe Domnul tuturor, arma Crucii în mijloc a strălucit, scriind: Întru aceasta vei birui și puternic vei fi. De unde deschizându-ți ochiul sufletului tău, Scriptura ai citit, și acea închipuire o ai cunoscut, Constantine preacinstite. Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. (de două ori)

Slavă..., și acum..., a Înjumătățirii, glasul al 8-lea, Podobie: Pe înțelepciunea...

Cel ce izvorăști lumii apa înțelepciunii și a vieții, Mântuitorule, pe toți îi chemi să scoată apele mântuirii. Că omul care primește dumnezeiasca Ta lege, stinge cu ea cărbunii înșelăciunii; de aceea în veci nu va mai înseta, și nici nu va mai flămânzi de Tine, Stăpâne, Împărate ceresc. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți robilor Tăi din belșug, iertare de greșeli!

Apoi cântă

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 4-a, glasul al 8-lea:

Prorocul Avacum cu ochii minții a văzut mai înainte venirea Ta, Doamne; pentru aceasta a și grăit: din Teman va veni Dumnezeu. Slavă Slavei Tale, Hristoase, slavă pogorării Tale!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 5-a, glasul al 8-lea:

Doamne Dumnezeul nostru, pace dă-ne nouă; Doamne Dumnezeul nostru, ia-ne pe noi în stăpânirea Ta. Doamne, pe altul afară de Tine nu știm, numele Tău numim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 6-a, glasul al 8-lea:

Ca apele mării mă învăluiesc valurile vieții, lubitorule de oameni; pentru aceasta strig ca Iona către Tine, Cuvinte: Scoate din stricăciune viața mea, milostive Doamne.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul*

Condacul Sfinților Împărați Constantin și Elena, glasul al 3-lea, Podobie: Fecioara astăzi...

Constantin astăzi, cu maica sa Elena, Crucea a arătat, lemnul cel preacinstit, care este rușinarea tuturor iudeilor, și armă credincioșilor împărați asupra celor potrivnici. Că pentru noi s-a arătat semn mare, și în războaie înfricoșător.

Icosul

Pe Constantin, credincioșii, împreună cu maica sa Elena să-l cinstim, căci aceștia auzind cuvintele Prorocului Isaia, care zice: Pe Crucea cea întreit alcătuită, din cedru și din pin și din chiparos, o au cunoscut; prin care mântuitoarea ei patimă au urmat, și pe toți iudeii i-au adus înaintea, ca să se gătească să arate popoarelor îndreptarea cea mare, cea ascunsă prin pizma și vrajba lor; și pe aceasta aflând-o, o au arătat. Pentru aceasta, tuturor s-au arătat purtători de biruință, arma cea nebiruită purtând, semnul cel mare și în războaie înfricoșător.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și una, pomenirea Sfinților Măriților, de Dumnezeu încoronaților și întocmai cu Apostolii, marilor Împărați, Constantin și mama sa Elena.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Noului Cuvios Mucenic Pahomie, care a mărturisit în locul numit Usac al Filadelfiei, la anul 1730, și care de sabie s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Apoi cântă

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Catavasia a 7-a, glasul al 8-lea:

Cuptorul caldeilor, cel plin cu flăcări de foc, s-a răcorit prin Duhul, cu purtarea de grijă a lui Dumnezeu, iar tinerii au cântat: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri!

Catavasia a 8-a, glasul al 8-lea:

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Cel ce Se poartă pe scaunul slavei și ca un Dumnezeu este slăvit neîncetat, îngeri și ceruri binecuvântați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim.

Strana: se cântă troparele Cântării a 9-a

Cântarea a 9-a

Canonul întâi al Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 4-lea (din Penticostar)

Irmosul:

Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, muntele cel netăiat, s-a tăiat, împreunând firile cele deosebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Învățându-ne de la **Hristos** viață nouă și curată, să ne nevoim cu toții a o păzi după cuviință până la sfârșit; ca să ne bucurăm de venirea Duhului Sfânt.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Dătătorule de viață, firea mea cea muritoare îmbrăcând-o Tu cu îmbrăcămintea nemuririi și cu harul nestricăciunii, ai înviat-o împreună cu **Tine**, Mântuitorule, și la Tatăl ai adus-o, oprind războiul cel de demult împotriva mea.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Fiind chemați iarăși la viața cerească, cu puterea mijlocirii Celui ce S-a micșorat pe **Sine**, până a lua chip de rob, și ne-a înălțat pe noi, pe Acesta, după vrednicie, să-L mărim!

Canonul al doilea al Înjumătățirii Cincizecimii, glasul al 8-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Înjumătățindu-se **Praznicul iudeilor**, Te-ai suit, Mântuitorul meu, în templu și învățai pe toți; iar iudeii se mirau și ziceau: De unde știe carte Acesta, care nu a învățat?

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Râuri de daruri izvorând Izbăvitorul meu, săvârșea minuni și semne, alungând bolile și tămăduind pe neputincioși; dar iudeii se întărau, pentru mulțimea minunilor Lui.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe iudeii cei neascultători muștrându-i, Izbăvitorul meu grăia: Nu judecați cu părtinire, ci judecați judecată dreaptă; că și legea dezleagă ca orice om să se taie împrejur și sâmbăta.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Minunile cele mai mari le-ai îngăduit ucenicilor Tăi, Mântuitorule, precum ai făgăduit, trimițându-i între neamuri să propovăduiască slava Ta; iar ei au propovăduit lumii Învierea, harul și Întruparea Ta.

Canonul Sfinților Împărați, glasul al 8-lea (din Minei)

Stih: Sfinților Împărați, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Mormântul unde șade sfințitul și cinstitul tău trup, Constantine, raze de dumnezeiești vindecări curate celor ce se apropie le izvorăște, gonind întunericul a tot felul de patimi, și cu lumină neînserată luminând pe cei ce te laudă pe tine.

Stih: Sfinților Împărați, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu sfințenie a ta viață sfârșindu-ți, cu Sfinții acum te-ai sălășluit, plină fiind de sfințenie și de luminare. Pentru aceasta, totdeauna izvorăști râuri de tămăduiri și patimile le îneci, fericită Elena, și adăpi sufletele noastre.

Slavă...

Împărate cel fără de început și fără de moarte, Împărăției celei de sus i-ai învrednicit pe cei ce i-ai îndreptat de demult pe pământ, cu dreaptă credință să împărățească, Doamne, pe Sfânta Elena și pe marele Constantin, care curat Te-au iubit. Pentru ale căror rugăciuni milostivește-Te spre noi.

Și acum...

Pe Împăratul și Ziditorul tuturor zămislindu-L, L-ai născut, Fecioară, și iată acum ca o Împărăteasă stai înaintea Lui de-a dreapta, Curată. Pentru aceasta, te rog să mă izbăvești din partea cea de-a stânga în ceasul judecății, și să mă numeri cu oile cele de-a dreapta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul al 8-lea:

Străin lucru este maicilor fecioria, străină este și fecioarelor nașterea de fii; dar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduie. Pentru aceasta, toate semințiile pământului pe tine neîncetat te ferim.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Luminândă)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

LUMINÂNDA Sfinților, glasul al 2-lea, Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Nu de la oameni a luat stăpânia împărătească, ci din dumnezeiescul har din cer, marele Constantin împreună cu maica sa, și fiind strălucit a văzut dumnezeiasca biruință a Crucii, care cu aceasta a pierdut pe vrăjmași și a stricat înșelăciunea idolească, și în lume a întărit credința ortodoxă.

Slavă..., și acum..., a Înjumătățirii, glasul al 3-lea, Podobie: Cel ce ai împodobit...

Cel ce ții paharul darurilor celor nedeșertate, dă-mi să scot apă spre iertarea păcatelor; că sunt cuprins de sete, Milostive, Unule, Îndurate.

LAUDELE

Strana: cântă pe glasul al 4-lea (glasul Stihirilor)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeu. *(Psalm 148: 1)*

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeu. *(Psalm 148: 2)*

Stihirile pe 6

Ale Înjumătățirii, din Penticostar, pe 3, glasul al 4-lea, Podobie: Ca pe un viteaz...

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui. *(Psalm 149: 9)*

Înțelepciunea, puterea și raza Tatălui, Cuvântul cel pururea veșnic și Fiul lui Dumnezeu, a venit cu trupul în templu și învăța mulțimile iudeilor, celor împietriți și nemulțumitori, și se minunau de bogăția înțelepciunii Lui, grăind: De unde știe carte Acesta, care nu a învățat de la nimeni?

Stih: Lăudați-L pe Domnul întru Sfinții Lui. Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. *(Psalm 150: 1)*

Pe cărturari i-a amuțit, pe iudei i-a mustrat Mesia Domnul, grăind către dânșii: Nu judecați cu părtinire, călcătorilor de Lege, ca niște nedrepti! Că Eu pentru aceasta am ridicat sâmbăta pe slăbănog, pentru că Domn al sâmbetei și al Legii sunt. Pentru ce căutați să Mă omorâți pe Mine, Cel ce am înviat morții?

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. *(Psalm 150: 2)*

Pe Moise l-au lovit cu pietre cei cumpliți și fără de lege, adunarea iudeilor cea nemulțumitoare; pe Isaia cu fierăstrău de lemn l-au tăiat; pe înțeleptul Ieremia în noroi l-au aruncat; iar pe Domnul ridicându-L pe Cruce, strigau: Cel ce strici templul, mântuiește-Te pe Tine Însuși și vom crede!

Ale Sfinților Împărați, din Minei, pe 3, glasul al 8-lea, Podobie: O, preaslăvită minune...

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. *(Psalm 150: 3)*

Bucură-te, Constantine preaînțelepte, izvorule al Ortodoxiei, care adăpi totdeauna cu apele cele dulci, toată partea cea de sub soare; bucură-te,

rădăcină, din care a odrăslit rodul care hrănește Biserica lui Hristos. Bucură-te, lauda marginilor lumii, preamărite, cel ce ești mai întâi între împărații creștini; bucură-te, bucuria credincioșilor.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. *(Psalm 150: 4)*

Cel ce împărătește peste făptură, mai înainte văzând bună plecăciunea inimii tale, preaînțelepte, prin cuvânt te-a vânat pe tine, cel ce erai mai înainte cuprins de necuvântare, și luminând gândul tău, cu cunoștința dreptei credințe, lumii te-a arătat luminos ca soarele, aruncând raze de dumnezeiești fapte, mărite.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. *(Psalm 150: 5-6)*

Învățăturile Domnului, ca un pământ bun primindu-le, prealăudată, bună rodire de fapte îmbunătățite ai odrăslit, care hrănește gândurile noastre, prin urmarea vieții tale, Elena preaînțeleaptă. Pentru aceasta prăznuim cu bucurie astăzi, mărint pomenirea ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. A Sfinților Împărați, glasul al 8-lea

Împăratul împăraților și Dumnezeu, Cel ce cu bogate daruri împodobește pe cei vrednici, Însuși din cer, ca și pe Pavel, pururea măritul, prin semnul Crucii pe tine, Constantine, te-a vânat, zicând: Întru aceasta biruiește pe vrăjmașii tăi; pe care căutând-o împreună cu maica ta cea de Dumnezeu înțeleptită, și aflând-o precum ai dorit, pe aceia cu putere i-ai biruit. Deci, împreună cu dânsa, roagă-te pentru ortodocșii împărați și iubitoarea de Hristos oaste, și pentru toți cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta, Unuia, Iubitorului de oameni, să ne mântuiască de toată mânia.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Înjumătățirii Praznicului Cincizecimii, glasul al 4-lea

Luminându-ne, fraților, cu Învierea Mântuitorului Hristos și ajungând la înjumătățirea Praznicului stăpânesc, să păzim cu adevărat poruncile lui Dumnezeu; ca să ne învrednicim să prăznuim și înălțarea și să ajungem și la venirea Sfântului Duh.

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: cântă pe glasul al 8-lea *(glasul Stihirei de la Slavă)*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeuule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeuule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale *(de trei ori)*.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de trei ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Și îndată cântă:

Troparul Sfinților Împărați Constantin și Elena, glasul al 8-lea

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l, și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împărați Apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus. Pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului Cincizecimii, glasul al 8-lea

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai zis: Cel însetat, să vină la Mine și să bea! Izvorule al vieții, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție!

[Apoi Ecteniile (întreită și cea a cererilor) și Otpustul mare ca la Vecernie, dacă se mai spun.]